

5. Za naładowanie towarów z ramp i magazynów celnych do wagonów — po 15 gr. od 100 kilo.

Za naładowanie sztuk ciężkich (ponad 1200 kilo w sztuce) pobiera się opłatę według umowy.

6. Za osznurowanie sztuk towarowych lub bagażowych—po 30 gr. od sztuki, z doliczeniem kosztu materiału.

7. Za obszycie sztuk towarowych lub bagażowych rogożą, płótnem i t. p. — po 70 gr. od sztuki z doliczeniem kosztu materiału.

8. Za powtórne sprawdzenie wagi brutto towaru na żądanie właściciela:

za ważenie na wadze magazynowej—po 10 gr. od każdego rozpoczętych 100 kilo,

za ważenie na wadze wagonowej—po 3 zł. od wagonu.

9. Za sprawdzenie na żądanie odbiorcy zawartości sztuk towarowych przez porównanie z listem przewozowym, wraz z przeważeniem brutto — 50% opłaty zasadniczej.

10. Za szczegółowe sprawdzenie zawartości sztuk towarowych na podstawie faktur lub specyfikacji, dokonane na żądanie odbiorcy przy wydaniu towaru, pobiera się opłata według norm zasadniczych z doliczeniem 100%.

11. Za roboty przy bagażu pasażerskim, zwalnianym od cła na zasadzie pasportu, bez szczegółowej rewizji, pobiera się po 50 gr. od sztuki.

Za bagaż rewidowany szczegółowo według pozycji taryfy celnej, pobiera się opłatę na ogólnych zasadach jak od towaru.

12. Za roboty przy rzeczach przesiedleńców, odprawianych bez cła, pobiera się:

a) przy przewozie w wagonie kolejowym luzem:

przy odprawie na wagonie, chociażby z częściowym odładunkiem—po 15 gr. od 100 kilo, przy odprawie z wyładunkiem—po 25 gr. od 100 kilo,

b) przy przewozie w wozach meblowych:

przy odprawie na wagonie — po 10 gr. od 100 kilo wagi wraz z wozem meblowym, przy odprawie z wyładowaniem wozu meblowego — po 15 gr. od 100 kilo wagi wraz z wozem meblowym.

Jeżeli wyładowaniu podlega wóz meblowy bez kół, to za wyładunek takiego wozu pobiera się niezależnie od powyższych opłat dodatkowo po 5 zł. od wozu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1925 r.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 31 grudnia

1923 r. (Dz. U. R. P. 1924 r. № 6, poz. 48) i z dn. 17 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 63, poz. 625).

Minister Kolei: *Tyszka*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*

992.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 16 grudnia 1924 r.

o przedmiocie egzaminu z prawa dla kandydatów na stanowiska rzeczników patentowych.

Na zasadzie art. 158 ustawy z dnia 5 lutego 1924 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. № 31, poz. 306) zarządza się co następuje:

§ 1. Przedmiot egzaminu z prawa dla kandydatów na stanowiska rzeczników patentowych obejmuje:

- 1) ogólną znajomość zasad ustawy konstytucyjnej oraz ustroju i zakresu działania władz i urzędów państwowych i samorządowych;
- 2) ogólną znajomość postanowień obowiązującego w Rzeczypospolitej Polskiej prawa cywilnego i handlowego w przedmiocie: dziedziczenia, kupna i sprzedaży, spółki, pełnomocnictwa, zastawu, przedawnienia, firmy handlowej i rejestru handlowego;
- 3) znajomość przepisów o opłatach stempowych;
- 4) dokładną znajomość prawodawstwa krajowego w dziedzinie ochrony własności przemysłowej;
- 5) znajomość postanowień obowiązujących Rzeczpospolitą Polską traktatów międzynarodowych, dotyczących ochrony własności przemysłowej;
- 6) znajomość najważniejszych postanowień zagranicznych ustaw z dziedziny ochrony własności przemysłowej, ze szczególnem uwzględnieniem ustaw obowiązujących w Anglii, Austrii, Francji, Niemczech, Rosji, Stanach Zjednoczonych Ameryki oraz w Wolnym Mieście Gdańsku.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*